

Է. ՉԱՐԽՔԱՐԱՐԻ

Ի Գ Ի Ը Ե Ր Ի Ն

Օրհնութիւն Գ.Կ:

Յրգեցեալ Տէր երգ նոր ձայնիւ ցնծութիւն. 171:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Սեճ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո. և մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո:

Բարձրեալ ես դու յերկինս Աճ, և յամ երկրի եմ փառք քո:

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա:

Փ. Խոնարհեցոյց զերկինս և եջ, և մէգ 'ի ներքոյ ոտից նորա:

Այլ 'ի քրովբէս և թռեալ. սլացաւ նա 'ի թւըն հողմոց:

Փառք և. այժմ և. ալէլուիա:

Յ Ե Ռ Ե Ի Օ Տ Ո Ւ Ն

Հարց Գ.Կ:

Փառաւորեալ է անո՞ւն քո՞ Խ. Տէ՛սֆա՛ր Ա՛լլա՛հ հարցն մերոց: Ար ի բարձո՞ւնըս բընակեալդ ես. եւ հայիս յարարածըս քո քաղցրութիւն. փառաւորեալ է անո՞ւն քո՞ Խ. Տէ՛սֆա՛ր Ա՛լլա՛հ հարցն մերոց: Ար ի յերկրի՞ երևե՞ցար. եւ ընդ մարդկան չըջեցար. թաղաւոր յաւիտենից. փառաւորեալ է անո՞ւն քո՞ Խ. Տէ՛սֆա՛ր Ա՛լլա՛հ հարցն մերոց:

Գ. Բզէ՛ւր Ա՛լլա՛հ անարա՞նք օրհնե՞ցէք. եւ բարձր արա՞րէք զե՞կեալն ի՞ փրկուի՞ մարդկան: Ար էակիցն է՞ չօր եւ սուրբ շողոյն. ի՞ յերկրի՞

ե՛րեւե՛ցանաւ . ամենայն անարանք օրհնեն՝ ցէք .
 ե՛ւ բարձր արարէ՛ք զե՛կեալն ի՛ փրկութիւն
 մարդկան : Ո՛ր հրեշտակաց անպարագրե՛լն է՛ .
 ի՛ վերայ խաչն տեսանաւ . ամենայն անարանք
 օրհնեն՝ ցէք . ե՛ւ բարձր արարէ՛ք զե՛կեալն ի՛
 փրկութի՛ մարդկան : Փառք Հօր : Ո՛ր սրովբէիցն
 անհասանելի՛ն է՛ . ի՛ գերեզմանի՛ եղանաւ . ամե-
 նայն անարանք օրհնեն՝ ցէք . ե՛ւ բարձր արարէ՛ք
 զե՛կեալն ի՛ փրկութի՛ մարդկան : Եւ յԺմ և միշտ :
 Ո՛ր քրովբէիցն անճառելի՛ն է՛ . ի՛ յերրորդ անուր
 յարեանաւ . ամենայն անարանք օրհնեն՝ ցէք . ե՛ւ
 բարձր արարէ՛ք զե՛կեալն ի՛ փրկութի՛ մարդկան :

Սեծացոցն ԴԿ :

Ըզբեզ Ե՛ծածին . անբեր անըսպան լուսոյն . որ
 լուսանորէ զհաւատացեալս . միաբանական ձայ-
 նիւ երգով մեծացոցանեմք : Փառք Հօր : Դո՛ւ
 պարծանք կուսուէ՛ մարդկան . դո՛ւ ուրախութի՛
 հրեշտակաց . դո՛ւ բարձօղ անի՛ծիցն . վն որոյ
 ըզբեզ Ե՛ծածին . մեծացոցանեմք : Եւ յԺմ և :
 Դո՛ւ ճշմարիտ արեւելք արեգականն արդա-
 րութե . յորմէ՛ ծագեաց փրկութի՛ տիեզերաց .
 միաբանական ձայնիւ երգով մեծացոցանեմք :

Ողբիւ ԴԿ :

Թիւնս իմ Ո՛ղբս յ՛րմեա՛ ինձ Ե՛ստըամ :
 Ո՛ր ի Հօրէ առաքեցար անըսկիզբն Ո՛րդի . եւ ի
 սըրբոյ կուսէն ծընար . որո՛ւ յ՛րմեա՛ ինձ Ե՛ս-
 տըամ : Ո՛ր ի խաչն բեւեռեցար Ե՛ստըամ Իանդ .
 եւ ի Հօրէ ոչ մեկնեցար . որո՛ւ յ՛րմեա՛ ինձ Ե՛ս-
 տըամ : Փառք Հօր : Ո՛ր ի գերեզմանի՛ եղար .

Թագաւոր անմահ. եւ ի յերրորդ աւոելոյ յանեան.
 ողորմեալ ինձ լստուած: Եւ յամ և միշտ:
 Որ ի յերկինքս համբարձար. ամենակարող. և
 ընդ անմահ շօր նըստար. ողորմեալ ինձ լս-
 տուած:

Տէր յերկնեց Դի:

Հրեշտակացն դասքն. յերկնից ի յերկիր վայ-
 րաբերեալ ի սպան ընդդէմ լստուածոյ: Փառք շօր:
 Հրեշտակին ձայնիւ. ցընծայր կոյսըն սուրբ եւ ըն-
 թացեալ առ անշակերտսն պատմէր: Եւ յամ և:
 Կենդանին յարեալ. զերկունքս մահոյ ելոյժ և
 կեանքս պարգեւեանց անխարհի:

Եւ ի յերկնեց Երգ:

Օ, յարութիւն ըզփրկչին օրհնեսցո՛ւք. զփրկչ-
 ին մերոյ օրհնեսցո՛ւք ըզյարութիւն:

Համբարձաւ լստուած օրհնութիւն եւ Տէր մե՞ք
 ձայնիւ փողոթն:

Քաղաք լսասցուք:

Եւ ի յերկնեց Սաղմոս Խ. 27:

48. Համբարձաւ: Փխ. Օտափս հարէք. 420:

Եւ ի յերկնեց ըստ Դ. 1. 27:

Եւ Տէրն մեր Յի Իս

Ստուգեալ ոմանք ի սաղմոսեցւոցն, որք հակա-
 ռակէին չլինել յարութեան, հարցին ցնա՛ և ասեն.
 վարդապետ՝ Սոփէս գրեաց մեզ, եթէ ուրուք եղ-
 արար մեռանիցի, որոյ իցէ կին և անորդի իցէ, զի
 առնուցու եղբայր նր զկինն, և յարուցէ զաւակ
 եղբօր իւրում: Երգ՝ եթէ եղբարք էին. և առա-
 ջնոյն առեալ կին՝ մեռաւ անորդի: Եւ զնա և եր-
 կրորդն, մեռաւ և նա անորդի: Եւ զնա և երրորդն.

նոյնպէս և եօթանեքին, և ոչ թողին որդիս: Սե-
ռաւ և կինն: Ըրդ՝ ՚ի յարութե ռւմ՝ ՚ի նոցանէ
լինիցի կին, զի եօթանեքին կալան զնա կին: Պա-
տասխանի ետ նց ցն և ասէ, որդիք աշխարհիս
այսորիկ կանայս առնեն՝ և արանց լինին: Իսկ որ
արժանի լինիցին այնմ աշխարհի հասանել՝ և յա-
րութեն որ ՚ի մեռելոց, ոչ կանայս առնեն, և ոչ
արանց լինին: Վանզի և ոչ մեռանել ևս կարեն,
զի հաւասար հրեշտակաց են՝ և որդիք Ըյ. քանզի
յարութե որդիք են: Ըյլ զի յառնեն մեռեալք,
և Սոլսէս գուշակեաց ՚ի մորենւոյն, ուղ ասէ զՏնէ
Ըյ Ըբրահամու և զԸյ Սահակայ և զԸյ Յակովբայ:
Եւ Ըժ չէ մեռելոց՝ այլ կենդանեաց, զի ամենեքին
նմա կենդանի են: Պատասխանի ետուն ոմանք ՚ի
դպրացն և ասեն, վարդապետ՝ բարւոք ասացեր:
Եւ ոչ ևս դք իշխէր հարցանել զնա՝ և ոչ ինչ: 40:
Քիւ. Խնդրեսցուք: Կեցո՛: Ըդ. Վում ամենա:

ՅԵՐԵԿՈՅԻՆ

Ըստ ըն Սաղմոս Խ. 9:

ՊՅ. Համբարձաւ: Փխ. Նոսիս հարէք. 420:

Ը-Երարան ըստ Սաղմոսի: Խ. 1:

Տրն մեր ցն Վն

Դարձեալ պատասխանի ետ (ցն) և ասէ ցնն առա-
կօք: Վմանեցաւ արքայութի երկնից առն թագա-
ւորի՝ որ արար հարսանիս որդւոյ իւրում: Եւ ա-
ռաքեաց զծառայս իւր կոչել զհրաւիրեալսն ՚ի հար-
սանիս, և ոչ կամեցան գալ: Դարձեալ առաքեաց
այլ ծառայս՝ և ասէ, ասացէք հրաւիրելոցն, ահա-
ւասիկ զճաշ իմ պատրաստեցի, զուարակք իմ և
պարարակք զինեալ են, և ան ինչ պատրաստ է.
եկայք ՚ի հարսանիսս: Եւ նոքա յուլացեալ գնա-
ցին՝ ոմն յագարակ իւր, և ոմն ՚ի վաճառ իւր. և
այլք կալան զծառայս նր, թշնամանեցին, և սպա-

նին: Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ բարկացաւ, և առաքեաց զզօրս իւր և սատակեաց զսպանօղսն զայնոսիկ, և զքաղաքն նց այրեաց: Յայնժամ ասէ ցճառայս իւր. հարսանիքս պատրաստ են, և հրաւիրեալքն չէին արժանի: Ըրդ՝ երթայք յանցըս ճանապարհաց, և զորս միանգամ գտանիցէք՝ կոչեցէք ՚ի հարսանիսս: Եւ ելեալ ծառայքն ՚ի ճանապարհս ժողովեցին զամենեսեան զորս և գտին՝ զչարս և զբարիս. և լցան հարսանիքն բազմակա-նօք: Եւ մտեալ թագաւորն հայել զբազմակա-նօքն, ետես անդ այր մի՝ որ ոչ էր զգեցեալ հանդերձ հարսանեաց: Եւ ասէ ցնա. ընկեր՝ զիմրդ մտեր այսր, զի ոչ ունէիր հանդերձ հարսանեաց. և նա պապանձեցաւ: Յայնժամ ասէ թագաւորն ցսպասաւորսն. կապեցէք զդորա զոտս և զձեռս՝ և հանէք զդա՝ ՚ի խաւարն արտաքին, անդ եղիցի լալ և կրճել ատամանց: Օ՛ի բազումք են կոչեցեալք և սակաւք են ընտրեալք: 14:

ՍԷՆԵՐԻ Յարութի Գ. Կ: Բարոյ. Ըսասցուք:

Համբարձի Դ. 2:

Որք տնկակից եղաք նմանութե. 428:

Համբարձաւ Տէրն մեր ԲՍ օրհնութի. 414:

Երջանիման Սողոմոն Ի. Գ:

Կ. 3. Համբարձէք: Փ. Խ. ՏՆ է երկիր. 425:

Եւեփարան ըստ Սարգիսի: Ժ. Բ. 18:

Եւ ՏՆ մեր ՅՍ ԲՍ

Գան առ նա սաղուկեցիքն որ ասեն՝ թէ չիք յա-րութի. հարցանէին ցնա և ասէին: Ս՝ արդապետ՝ Սոլսէս գրեաց մեզ, եթէ ուրուք եղբայր մեռա-նիցի և թողուցու կին՝ և որդի ոչ թողուցու. զի առցէ եղբայր նր զկին նր, և յարուսցէ զաւակ եղ-բօր իւրում: Ըրդ՝ եղբարք եօթն էին առ մեզ. առաջինն առ կին՝ և մեռաւ, և ոչ եթող զաւակ: Եւ երկրորդն առ զնոյնն՝ և մեռաւ, և ոչ նա ե-

Թող զաւակ. նոյնպէս և երրորդն առ զնոյն: Եւ
 եօթներեան իսկ. և ոչ Թողին զաւակ, յետ ամե-
 նեցուն մեռաւ և կինն: Եւրդ՝ ի յարութեն յոր-
 ժամ յառնիցեն, ոյր ի նոցանէ լինիցի կինն. զի
 եօթներեան կալան զնա կին: Պատասխանի ետ
 Յն և ասէ ցնոսաւ. ոչ վն այդորիկ իսկ մոլորեալ
 էք. զի ոչ գիտէք զգիրս՝ և ոչ զգորութիւն Եւ: Եւ
 Օհ յորժամ ի մեռելոց յարիցեն, ոչ արք կա-
 նայս առնեն, և ոչ կանայք արանց լինին. այլ
 իբրեւ զհրեշտակս իցեն՝ որ յերկինս են: Եւ վն
 յարութեան մեռելոց զի յառնեն, ոչ իցէ ընթեր-
 ցեալ ձեր ի գիրսն Սոփսէսի ի մորենւոջն. որպէս
 ասաց ցնա Եւ. ես եմ ասէ՝ Եւ Երբահամու, Եւ
 Իսահակայ, և Եւ Յակովբայ: Եւ ոչ է Եւ մե-
 ռելոց՝ այլ կենդանեաց: Եւ արդ՝ դուք յոյժ մո-
 լորեալ էք: Եւ մատուցեալ մի ոմն ի դպրացն՝
 լսէր նոցա մինչ վիճէինն. իբրեւ ետես եթէ բար-
 ւոք ետ նոցա զպատասխանին, եհարց ցնա և ասէ.
 Թր պատուիրան է առաջին: Եւ Յն ասէ ցնա. ա-
 ռաջին քան զիմ՝ լուր Իսրայէլ՝ Տր Եւ մեր՝ Տեր մի
 է. և սիրեսցես զՏեր Եւ քո յիմ սրտէ քումմէ,
 և յիմ անձնէ քումմէ, և յիմ մտաց քոց, և
 յիմ զօրութիւն քումմէ. այս է առաջին պատուի-
 րան: Եւ երկրորդն նման սմին. սիրեսցես զընկեր
 քո՝ իբրեւ զանձն քո: Սեծ քան զսոսա այլ պա-
 տուիրան ոչ գոյ: Եւ ասէ ցնա դպիրն. բարւոք է
 վարդապետ. ճշմարտութիւն ասացեր՝ թէ մի է Եւ,
 և ոչ գոյ այլ բաց ի նմանէ: Եւ սիրելն զնա յիմ
 սրտէ և յիմ զօրութիւն և յիմ մտաց, և սիրելն
 զընկերն իբրեւ զանձն, առաւել է քան զողջակէզս
 և զզոհս: Եւ տեսեալ Յնի թէ իմաստութիւն ետ
 զպատասխանին՝ ասէ ցնա. չես հեռի յարքայուէ
 Եւ: Եւ ոչ ևս ոք իշխէր ինչ հարցանել ցնա: 34:

Քչլ. Խնդրեսցուք. Կեցո՛ւ: Եւ լի. Թ. ագաւոր: